

1922
2007

Du står med Dragør Sejlklubs Jubilæumsskrift. Dette er udarbejdet i anledning af klubbens 85 års jubilæum.

Projektgruppen har valgt at lade jubilæumsskriftet udarbejde i to afsnit. Det første afsnit udgøres af klubbens 50 års jubilæumsskrift. Dette skrift beskriver perioden fra 1922 til 1972 og blev udarbejdet af Svend Petersen og Aage Riber. Teksten er uændret, men vi har tilladt os at indsætte enkelte billeder.

Svend Petersen, der var politibetjent og tidligere bådebygger startede Dragør Sejlklubs optimistafdeling op i 1963.

Aage Riber var af gammel Dragørslægt, og klubbens formand i en årrække. Han var en dygtig sejler med en særlig viden om strømforholdene ud for Dragør.

Det andet afsnit er projektgruppens beskrivelse af de seneste 35 år i klubbens historie.

Tilsammen udgør de to afsnit en beskrivelse af det historiske fundament for Dragør Sejlklub. Der er både gode og morsomme fortællinger samt interessant dokumentation af de mange omskiftelser en idrætsklub i et mindre samfund kan blive inddraget i. Tag derfor godt imod dette jubilæumsskrift.

God læsning.

*På projektgruppens vegne
Kristian Aagaard*

1. afsnit

DRAGØR SEJLKLUB

1922 12. september 1972

Udarbejdet af

Svend Petersen og Aage Riber

Vort 50-års jubilæum giver en god anledning til dette tilbageblik.

Mange medlemmer vil huske og med glæde mindes de navne og situationer, man finder i dette skrift.

Det er dog mit håb, at vore mange nye medlemmer og venner ude omkring ikke blot opdager, at Dragør Sejlklub bliver 50 år, men at de gennem læsningen af de følgende sider fornemmer, at klubben er bygget på et godt fundament med styrke til mange års trivsel fremover.

Ib Sørensen

KLUBBENS FORMÆND GENNEM 50 ÅR:

1922-25: Gustav Wieder - 1925-32: Carl Egerod
1932-35: Frithiof Iversen - 1935-42: Aage Riber - 1942-48: Jørgen Jørgensen
1948-68: Wilhelm Wieder - 1968: Ib Sørensen

KLUBBENS ÆRESMEDLEMMER:

1933: Ejner Jensen - 1935: Georg Nielsen - 1947: Otto Andersen
1962: Hugo Hansen
1964: Axel Høegh - 1968: Wilhelm Wieder - 1972: Aage Riber

En af de første kapsejladser i 1922.

Kapsejladsen fandt sted den 3. september 1922. Fra venstre: nr. 1 "Ruth" Carlo og Dirch Sørensen, nr. 2 "Anne" Axel Frische, nr. 3 "Mågen" Otto Andersen, nr. 4 "Leudo" Richard Steffensen, nr. 5 "Øresund" Hugo Hansen og Gustav Wieder.

Den 3. september 1922 fandt den første kapsejlads sted ud for Dragør. Det var ikke med både, som man kender i dag; nej, det var kragejoller med gaffel- og sprydrig samt topsejl og klyver. Til denne sejlads var anmeldt 18 dragør-både og 2 fra Kastrup (skal vi gætte den ene var tolderer?). Problemet med opmåling af de vidt forskellige både og resitudregningerne blev foretaget af styrmand Henning Jans.

Som dommere ved ovennævnte kapsejlads var skibsfører Th. Strømberg, lods Jan Theisen, fhv. lods Carl Steffensen samt Gustav Wieder som starter (tidsdommer). Banen var havnen-kråsebænken-havnen og skulle omsejles 2 gange. Sejladsen, der var meget vellykket, hvilket tydeligt fremgik af sejlernes interesse, afsluttedes om eftermiddagen i Borgerforeningens lokaler, hvor præmieuddelingen fandt sted.

Den 12. september samme år indkaldte arrangørerne af førnævnte kapsejlads til et møde i Borgerforeningen med det formål at stifte en Dragør Sejlklub. På dette møde var allerede udarbejdet love, som blev fremlagt og efter små ændringer vedtaget. Derefter foretog man valg af en bestyrelse, som fik følgende sammensætning: formand: Gustav Wieder, næstformand: Henning Jans, kasserer: Hugo Hansen, samt Otto Andersen og Børge Nielsen; desuden valgtes Herluf Nørregaard til revisor.

På dette første møde vedtog man, at klubbens stander skulle være trekantet, rød og med bogstaverne D.S. i hvidt. Den har således, trods gentagne forslag om anden udformning, holdt sit enkle udseende gennem 50 år. Første generalforsamling blev hævet, hvorefter man på god gammel Dragør-vis samlede om punchebollen.

Allerede lørdag den 11. november 1922 afholdt man den første fest med bal og fælles kaffebord, og entreen var sat til den »høje pris« af kr. 1,50.

På et bestyrelsesmøde i 1923 enedes man om at arbejde henimod, at klubben fik anvist fast kajplads for fartøjerne, og ligeledes ville man ansøge havneudvalget om tilladelse til at opsætte en flagstang på dampskibsbroen (midtermolen ud for Kongevejen). Tilladelsen kom senere, og ifølge havnefogedens meddelelse skulle stangen anbringes mellem pullerten og det nordre bolværk. Standeren hertil, bestemte bestyrelsen, skulle være mindst 4 alen, og standeren til bådene skulle være 14 tommer.

På et medlemsmøde i sommeren 1923 foreslog formanden, at man valgte en sejladskomiteé til at inddele fartøjerne i løb, men forsamlingen mente, at bestyrelsen bedst kendte bådernes ydeevne, og at det derfor var bedst foreløbig at overlade dette til bestyrelsen. Indtil anden bestemmelse blev taget, måtte bådene kun sejle med de målte sejl, og årerne måtte benyttes indtil fem minutter før starten.

Den 10. maj 1924 ansøgte man kommunalbestyrelsen om tilladelse til at benytte nordre mole fra »Pileskuret« og indefter til fast anlægsplads for klubbens fartøjer. Ligeledes ansøgte man om at få nedrammet en række fortøjningspæle, således at bådene kunne ligge med stævnen til bolværket.

10 dage senere indkaldte formanden til bestyrelsesmøde for at meddele, at havneudvalget den 14. maj havde imødekommet andragendet og ville gøre forsøg med at nedramme en række pæle. Men da hver pæl ville koste kr. 20,00, og det måtte forudses, at der hvert år vil blive bekostning med at rette og fastramme pælene, mener man, at sejlklubben må tage del i udgifterne - enten hver for sig eller i fællesskab - med en årlig afgift af kr. 5,00 pr. pæl udover de almindelige havnepenge. Så hurtigt kan det gøres.

I disse første år blev der afholdt et stort antal kapsejladser, og samtlige både var anmeldt næsten hver gang. Præmieuddelingen var altid i Borgerforeningen om eftermiddagen eller aftenen med påfølgende bal,

Første og anden start er gået.

og ligeledes var præmietagernes navne gengangere, som de er det i dag.

Efter opfordring fra Sejlforeningen »Enighed« indledtes et samarbejde i 1925. Det første møde fandt sted i café »Kongedybet«, hvor man blev enige om at arrangere nogle fællessejladser. Dette samarbejde med den langt ældre forening holdt i mange år til glæde for begge klubber.

På en ekstraordinær generalforsamling den 6. juni 1925 ønskede klubbens første formand at fratræde på grund af, at hans forretning lagde for meget beslag på hans tid. Efter mange diskussioner frem og tilbage overtog Carl Egerod formandsposten, men kun på den betingelse at fungere til den ordinære generalforsamling i oktober måned, hvor han da blev valgt til klubbens anden formand.

På et bestyrelsesmøde den 13. marts 1926 blev det vedtaget at afholde aftenmatcher hver torsdag aften kl. 19,00. Derefter diskuterede man startafgiften i de større sejladser, og man vedtog følgende: Kuttere: kr. 3,50 - Kragejoller: kr. 3,00 og både kr. 2,00.

Ved standerhejsningen den 2. maj 1926 indviedes den nye flagstang på nordre mole, og formanden takkede de mange medlemmer, der var mødt op (20-25).

Det årelange samarbejde med Dragør Fiskeriforening blev indledt ved et møde den 16. februar 1927, hvor man drøftede oprettelsen af en bedding og nedsatte et udvalg bestående af Peter Malm og Carl Larsen fra Fiskeriforeningen samt Carl Egerod og Hans Svendsen fra D.S.,

som skulle arbejde videre med sagen.

Ved en afstemning på generalforsamlingen den 10. maj 1928 blev det endelig vedtaget at bygge beddingen.

På generalforsamlingen den 27. september 1928 ville den før så arbejdsivrige formand, Carl Egerød, ikke modtage genvalg, og da det ikke var muligt at finde et nyt emne til formand, blev det besluttet at overgive posten til klubbens kasserer, Michael List, der således blev konstitueret formand og kasserer, indtil den ny bestyrelse fandt et medlem, der ville overtage ledelsen af klubben.

Efter denne generalforsamling lå Dragør Sejlklub i dvale indtil en kreds af sejsportsinteresserede indbød til et møde i Borgerforeningen den 5. august 1932 for at drøfte muligheden for genrejsning af klubben. Til mødet var 35 mødt, og man enedes om at indkalde til ekstraordinær generalforsamling, og fik det fornødne antal underskrifter på begæringen, der blev sendt til bestyrelsen.

Den ekstraordinære generalforsamling beklagede formanden og kassererens manglende ledelse og ufuldstændige regnskabsførelse; kontingentet havde f. eks. ikke været opkrævet i næsten 3 år. Man vedtog at fortsætte klubben og valgte en ny bestyrelse, som kom til at se således ud: formand: Frithiof Iversen, næstformand: Jørgen Jørgensen, kasserer: Heinrich Theisen, sekretær: Ole Brünnich Nielsen og Wilhelm Wieder.

På et medlemsmøde den 23. september 1932 forelagde formanden bestyrelsens tanker om bygning af klubhus på nordre mole. Man havde fået tilbudt S/S Kronborg's førerkaht, men på grund af klubbens stramme økonomi diskuteredes der frem og tilbage om køb af kahten, men da flere af de fremmødte lovede at tage del i arbejdet og andre lovede at skaffe både materialer og midler, vedtog man ved en afstemning at købe næste dag. Efter at have nedtaget kahtten hos Petersen & Albech og transporteret den til Dragør, genopbyggede en lille kreds af medlemmer i løbet af vinteren 1932-33 klubhuset på Wieder's Væverier, for derefter igen at transportere det til nordre mole i sektioner, hvor det blev opstillet og indviet den 14. maj 1933.

Efter at være anerkendt af K.D.Y. vedtog man på generalforsamlingen den 15. september 1933 at indmelde D.S. i Dansk Sejlunion; formanden skulle repræsentere klubben. Med denne indmeldelse var vi kommet ind i rytmen med fastlæggelse af kapsejlsdage for både danske og svenske klubber. På samme generalforsamling udnævntes Ejner

Fartøjsstationen i 1924 og standerhejsning ved det gamle klubhus.

Jensen til æresmedlem.

Formanden havde henvendt sig til Marineministeriet angående bortsprængning af farlige sten. Henvendelsen havde givet afslag, da ministeriet fik mange sådanne henvendelser og derfor var bange for at skabe præcedens. Vandbygningsvæsenet ville overveje, hvis de fik arbejde ved Dragør, at formå private stenfiskere at gøre noget ved sagen (stenene ligger der som bekendt endnu).

På et møde i »Kastruplund« den 22. februar 1934 mellem Kastrup, Sundby, Enighed og D.S. drøftede man muligheden for at afholde en distancesejlsrundt Saltholm. Bådene skulle ankomme til Dragør om lørdagen, bal på et af hotellerne om aftenen, start på sejlsjadsen tidlig søndag morgen. Festen og sejlsjadsen blev afholdt den 9. og 10. juni med god tilslutning fra alle fire klubber. Dette var indledningen til et godt samarbejde, som er blevet udbygget op gennem årene.

På et møde i klubhuset den 25. juni 1934 mellem bestyrelsen og 18 drenge, som var indbudt, stiftedes juniorafdelingen. Formanden aflagde i tiden derefter besøg i Hellerup Sejlklub for at orienteres om forholdene her, ligeledes søgte man oplysninger i Furesøens Yachtklub, som også havde en ret stor juniorafdeling.

Da juniorafdelingen var en kendsgerning, anskaffede klubben en øvelsesbåd, kragejollen »Tove«, indkøbsprisen kr. 250,00. Dette skete fire dage efter stiftelsen af afdelingen.

På Strandhotellet blev der afholdt et møde den 9. august, hvor medlemmer af kommunalbestyrelsen, juniorer og disses forældre var indbudt med det formål at skaffe midler til en juniorbåd. Resultatet blev dels ved bidrag een gang for alle og dels ved årlige bidrag, at man kunne anskaffe båden. Efter tilbud blev den bestilt hos Sandersen & Svendsen på Refshaleøen til levering næste forår. »Pogen«, som den nye K.D.Y. juniorbåd døbt, blev søsat den 5. maj 1935.

I disse år blev der udført et påskønnelsesværdigt arbejde af den siddende bestyrelse og dens hjælpere for juniorsagen i D.S., og det har da også vist sig i de følgende år, at mange af disse drenge er blevet dygtige sejlere.

På generalforsamlingen den 14. september 1935 stillede samtlige bestyrelsesmedlemmer deres mandater til rådighed på grund af nogle uoverensstemmelser mellem et medlem og bestyrelsen, som ikke fandt, at der var arbejdsro nok til at kunne fortsætte. Trods tillidsvotum og utallige opfordringer til at blive siddende blev der valgt en hel ny bestyrelse med Aage Riber som formand.

I 1937 solgte man øvelsesbåden (kragejollen »Tove«), da den ikke fandtes tidssvarende mere og juniorerne desuden havde tabt interessen for sagen. Samme år skænkede vor afdøde kasserer Erik Lambreth Rasmussen's forældre en obligation til klubben, hvoraf renterne skulle anvendes til sporten i D.S. (Erik Lambreth's Minde-legat).

Da der igen var kommet interesse for juniorsagen, vedtog man på generalforsamlingen i 1939 at købe kragejollen »Sølve« af Otto Andersen. Denne båd fandtes udmærket til formålet og var særdeles velsejlende.

1. september 1939, hvor vi var til kapsejlad i sejlklubben »Sundet«, blev det meddelt tidligt om morgenen, at tyskerne var gået ind i Polen. Dette blev indledningen til en trist periode også for D.S. under 2. verdenskrig.

I 1940 forhandlede bestyrelsen med myndighederne om sejlad i sundet, men dette fik som bekendt et negativt resultat; der kunne overhovedet ikke være tale om sejlad ved Amager kyst.

I 1941 vedtog man at afholde 2 generalforsamlinger om året i stedet for den ene som hidtil, dette viste sig at være en god idé, da de fleste

D.S.s første øvelsesbåd "Tove".

problemer også dengang var om foråret. Under krigen fik man således påbud om at fjerne roret fra bådene, som stod på land, og kunne dette ikke lade sig gøre f. eks. på kutterne med fast ror, skulle rorpinden skrues af og fjernes.

På generalforsamlingen den 14. september 1942 valgtes en delvis ny bestyrelse med Jørgen Jørgensen som formand. Denne bestyrelse skulle prøve at puste lidt mere liv i den bestående juniorafdeling. Dette var svært på grund af forholdene under krigen.

1943 blev D.S. indmeldt i København's Sejlunion og kom således med i de såkaldte fællessejladser, som vi senere havde megen glæde af.

I marts måned 1944 blev al sejllads i Danmark forbudt af myndighederne, og således blev hele sæsonen revet ud af kalenderen.

Et festskrift var planlagt til 25 års jubilæet i 1947. Forskellige medlemmer havde givet deres bidrag, men på en mystisk måde forsvandt samtlige manuskripter, uden at nogen kunne give en fornuftig forklaring på problemet.

Generalforsamlingen i 1947 vedtog at ophæve juniorafdelingen og oprettede »Dragør Sejlklub's Venner«.

25 års jubilæet blev afholdt med en festmiddag på »Strandhotellet« (kr. 3,00 pr. person) den 23. september 1947, hvor Otto Andersen blev udnævnt til æresmedlem.

Fællessejladserne i 1948 ved Dragør var den hidtil største sejladser, 156 fartøjer var tilmeldt.

Efter nogle begivenhedsrige generalforsamlinger og ikke alt for godt samarbejde mellem medlemmer og bestyrelse i de sidst forløbne år, lader Wilhelm Wieder sig vælge til formand i 1948. Den samme dag blev det vedtaget at sælge klubbens både »Sølve« og »Pogen«. De indkomne midler skulle bruges således, at yngre medlemmer af D.S., der ønskede at bygge eller at købe et fartøj, kunne få et rentefrit lån med afdrag efter aftale med bestyrelsen. Dette skulle blive indledningen til en opblomstring af klubben fra i mange år at være på 90-100 medlemmer til at blive en storklub.

På forårsgeneralforsamlingen den 8. april 1949 fik bestyrelsen be- myndigelse til at forhandle om køb af Greisen's hus ved nordre mole for en pris af kr. 20.000. Dette var vel nok den største beslutning i klubbens historie, og man måtte regne med, at der yderligere skulle bruges ca. kr. 20.000 til ombygning. Huset var ca. 100 år og bygget på kampestenfundament. Efter mange og lange diskussioner vedtog man, trods nogle pessimister, men heldigvis flere optimister, der gik ind for sagen, at købe huset. Handelen blev således afgjort den 13. april 1949, og efter skødet var modtaget fra sagføreren og kommunen havde godkendt ændringer af grundarealet, påbegyndte man arbejdet med ombygningen af huset den 15. august.

Den 2. oktober 1949 blev en mindededag, idet flag og stander blev nedhalet for sidste gang på den gamle flagmast ved klubhuset på nordre mole, og mange medlemmer var mødt op for at tage afsked. Det gamle klubhus blev solgt og transporteret til Nordstranden.

Vinteren 1949-50 arbejdedes der ivrigt på det nye klubhus, for at det kunne stå færdigt til foråret.

Indvielsen søndag den 7. maj 1950 blev en af de største begivenheder i klubbens historie. Flagene vejede over havnen, da de mange gæster ankom og samledes foran huset. Efter at formanden Wilhelm Wieder havde budt gæsterne velkommen, takkede han de medlemmer, der hele den forløbne vinter havde afset så mange arbejdstimer på det nye klubhus. Han gav derefter ordre til at hejse flag og stander. Nu fulgte taler af repræsentanter fra de fleste københavnske klubber samt gæsterne fra den anden side sundet, hvorefter formanden for K.D.Y., Bøgelund-Jensen, overlappede den spærrende snor og erklærede det nye klubhus for indviet. Ved et glas vin og kransekage vistes derefter huset

Da det gamle klubhus skulle flyttes, tippede det i havnen og måtte bugseres til slæbestedet. I midten: Interiør fra kahytten med paneler af fugleøjetræ.

frem for alle indbudte. Kl. 13.00 samledes gæster og medlemmer på Strandhotellet, hvor klubben var vært ved en frokost. Formanden for kommunalbestyrelsen Edgar Jørgensen, overrakte et gavebrev på regningen for lyskabel til huset ca. kr. 700,-. Bøgelund-Jensen blev så begejstret for kommunens støtte og den store arbejdsindsats fra medlemmernes side, at han rev et blad ud af checkhæftet og udfyldte det med kr. 1.000,-. Igen fulgte taler af gæsterne fra de københavnske klubber, marinen og pressen. Om aftenen samledes medlemmerne til fest på Strandhotellet, hvor talernes række igen var lang.

Fru Magleby, vor uvurderlige hjælp i klubhuset, blev ansat i det gamle klubhus 1942 og fortsatte 1951 i det nye - en gerning, hun stadig bestrider.

Fælleskapsejladsen den 19. august 1951 slog alle hidtidige rekorder - der var anmeldt 245 fartøjer - fordelt på tre baner.

I de følgende år havde klubben stor fremgang af medlemmer og derigennem også forøgelse af fartøjer - i særdeleshed piratjoller. I en periode 40-50 både, vel nok det største antal piratjoller i en dansk klub. Desuden opstod et rigt klubliv med mange foredrag og filmaftener i vinterhalvåret.

Der anskaffedes et elektrisk spil til beddingen, hvilket i høj grad lettede arbejdet med optagning af fartøjerne. En længe savnet mastekran

Greisens pakhus 1949 før ombygningen.

Indvielsen af det nye klubhus i 1950. Til v. overlipper Bøgelund-Jensen snoren.

blev opstillet på havnen.

Per Melcher vandt DM i OK-jolle 1958, Henning Svendsen og Erling Holm DM i piratjolle 1959, 1960, 1961.

To legater oprettedes i anledning af 40 års jubilæet 1962, et der skulle bære Robert Schmidts navn og et på Otto Andersens, hver lydende på kr. 1.000,-. Renterne skulle anvendes til præmier efter bestyrelsens anvisning.

Klubbens kasserer gennem 25 år, Axel Høegh, blev hædret og udnævnt til æresmedlem den 5. september 1964. Samme år byggede medlemmer broen mod nord, som vi har haft megen glæde af. Ophalerbeddingen havde gennemgået en nødvendig og ret omfattende reparation.

Centralvarmen i klubhuset blev installeret i efteråret 1965 og meldt færdigt ved en lille højtidelighed med tak til Hans Holm, Helge Sørensen, Ib Sørensen m. fl. for vel udført arbejde.

Svend Petersen, der er den store organisator og lærer for ungdommen, tildeles Idrætsprisen 1967 for sit arbejde i optimistafdelingen. Prisen er tegnet af arkitekt P. Abrahamsen og udformet som lysestage og fyrfad.

Per Melcher og Steen Wieder vandt DM i piratjolle både i 1968 og 1970.

På generalforsamlingen den 29. oktober 1968 ønskede Wilhelm Wieder efter 20 begivenhedsrige år som formand at trække sig tilbage, og i stedet valgte man Ib Sørensen.

Der er i de senere år bygget en hel del både til klubbens medlemmer dels som hobby og dels som aftenskolearbejde. Mange af bådene er blevet leveret i byggesæt. Det skal nævnes, at i 1962-63 blev der bygget 12 BB-joller, i 1963-65 8 piratjoller, i 1965-67 3 4,4-både samt optimistjoller. Desuden af større både: 3 Jensen-sloup, 1 spækhugger, 1 Bandholm 30, motorbåde og fl. a. I alt er der som hobby hos Georg Hansen bygget 54 fartøjer fra joller til havkrydsere.

På Sejlerdagen 1969 tildeles Wilhelm Wieder D.I.F.'s hæderstegn i guld for sit mangeårige arbejde for sejlporten.

Piratjollen.

Det var en værre en at se på. Den så ikke særlig smart ud, som den lå der. Det var en mærkelig fremtoning efter den tids forhold. Den havde knæk i siderne - der var sænkekøl i den, og den lignede ikke meget de tidligere benyttede kragejoller. Det var en »jolle«, man havde fundet blandt tyskernes efterladenskaber på Holmen - et D.S.-medlem havde købt den billigt på auktion, og nu lå den her i Dragør havn. Den var vel egentlig også lidt »pukkelrygget«.

Ja, det var første indtryk, man fik af piratjollen. Man vidste ikke engang, at denne jolle var en piratjolle - det kom først frem en dag, da nogle initiativrige - dengang unge mennesker - søsatte nogle hjemmefabrikerede piratjoller efter de tyske tegninger.

Og så gik denne dejlige jolle sin sejrsgang over hele Danmark. Kan I huske denne første tid, »Piratdronningen«, som skulle godkende navnet og give tilladelse til sejlads, og navnene, der alle skulle begynde med S. Det vil vist blive for kompliceret at nævne dem alle - for der var mange. Men nogle: Splint, Skarp, Skæg, Snip, Snap, Skum, Svip, Satchmo, Salami og Stump.

Og kan I huske sejlerne - det var jo ikke lutter drenge, nej tak, mange satte fyre var i bådene og morede sig med at dyste som aldrig før. Husker I sejlene - »murerløj« uden lodden vrang. Der var dengang ikke tale om vandslibning i bunden før hver sejlads - og så blev de liggende i vandet.

Det var dage - mange sejladsere kunne nævnes, men over en længere periode var det vel aftensejladserne, der var det store nummer. Husker I aftener, hvor det blev blikstille, og hvor man under fællessang drev mod mærket ved Saltholm, for senere at blive slæbt ind, eller husker I de stille aftener, hvor Hugo gav tilladelse til, at der måtte »vrikkes med

Fra fællessejladsen ud for Dragør 14. sept. 1949.

roret«, og hvor han - når man svedige af at mase - nåede tæt ved målstregen, skød sejladsen af. Det var vel nok for at placere sig, at der blev sejlet, men det var minsandten også for at more sig.

Husker I, når der var Dragørmesterskab med bådebytning. Sejlerne med de »tunge kasser« fik selvfølgelig en mægtig chance ved at sejle i de lette og lækre joller.

Det var en storhedstid i Dragør Sejlklub med de dejlige piratjoller, en tid, som sent vil blive glemt.

Interessen i Danmark for piratjollen blev større og større, og naturligvis blev det hele mere kompliceret - det gør det jo altid. Der skulle større hastigheder til, så naturligvis skulle jollen være lettere, og flere »fiduser« skulle arrangeres. Det var efterhånden »topsejlerne«, der skulle gøre sig gældende både her i landet og ude omkring sammen med verdenseliten. Der kom forskellige nye regler, og det endte med, at piratjollen for at være rigtig til »race« blev forsynet med spiler.

Piratjollen står for mange som en jolle, der gav sejlsporten et frisk pust, netop fordi det var så god en jolle. I Dragør var den i lange tider midtpunktet og samlingspunktet ved sejladserne, og det gav stødet til, at der var flere Dragør-sejlere, der gjorde sig meget kraftigt gældende i den nationale og den internationale konkurrence. Ja, vi trak nogle store placeringer hjem i danmarksmesterskaber - selve mesterskabet og meget andet. Mange har lært at sejle i piratjollen, og det må vel siges, at den, der har lært i denne jolle, har haft gavn af det til de større fartøjer.

Dette er nogle linier om en epoke. Der har naturligvis efter piratjollen været andre epoker, men det må være en naturlig ting at komme ind på denne.

*Piratjollen var ikke blot til kapsejlad, også f. eks sejladser til Saltholm.
Her et billede fra en fællesudflugt til 'Sandklappen' syd for Dragør.
Fra venstre ses: Anders Møller, Kurt Henriksen, Erik 'Satchmo' Rasmussen, Anne Marie
Hansen, Lise Rasmussen og Inge Svendsen.*

Optimistjollen.

Der blev arbejdet på livet løs. Der blev svedt, nogle fik blå negle, og der blev udgydt blod. Men efterhånden gav anstrengelserne resultat, og da vinteren var gået, stod der 24 pragtfulde optimistjoller på Dragør havn, hvor der skulle holdes stabelafløbning. Det var meget fornøjeligt - også at det var både unge og forældre, der havde deltaget og sammen skabt disse »skibe«. Bygningen foregik under Dragør aftenskole, og stødet til bygningen skrev sig fra Vordingborg, hvor man allerede i 1954 havde bygget nogle både, der blev berømmet som en jolle for de ganske unge.

Da vi i Dragør hørte om dette initiativ, som skyldtes arkitekt Damgaard, Vordingborg, der havde fundet jollen i byen Clear-water i Florida, byggedes 2 joller, som blev prøvesejlet i en sæson til stor tilfredshed. Disse joller blev i øvrigt forevist i flere københavnske sejlklubber - og derefter fandt man, at man kunne gå ind i et større byggeri, hvilket skete under aftenskolen i 1956.

Det var et stort øjeblik, da jollerne efter flere officielle taler blev sat i vandet, og bygmestrene tog den første sejltur, men det viste sig snart, at eet var at bygge en jolle, noget andet at føre den, og det var denne

7 optimistjoller døbes i 1954.

manglende viden, der førte til, at den dalevende, hæderkronede havnefoged og hans medhjælper en dag sagde: »Hvad er det dog for noget l . . . , du har været med til at lave, de skulle kun have lov til at sejle ude i kanalen.« Det var jo ikke lige sådan en sprydrigget kragejolle, de havde sejlet med i deres drengetid. Nej, selvfølgelig var det ikke alle, der troede på disse joller, og naturligvis var det ikke rigtigt, at forældrene troede, at de havde bygget en havkrydser, som de kunne sejle ud i farvandet og pilke torsk fra. Men det viste sig hurtigt - og navnlig da jollen blev taget mere under vingerne af sejlkлубben, at det var noget af det rigtige, og vi må glæde os over, at så mange var interesserede i denne første bygning af joller, som faktisk gav starten til den ungdomsafdeling, som nu eksisterer

Det blev rigtig til noget, da kapsejladserne begyndte under D.S. Hver tirsdag så man de farverige sejl inde under nordre mole, og de unge mennesker dystede mod hinanden til de mange fremmødte forældres glæde, når deres børn lå i spidsen, og den meget store sorg, når de faldt agterud eller ikke helt forstod styrbord/bagbord halsreglen. Der skete mange morsomme ting i denne periode, og det viste sig, at der var mange gode sejlergenskaber i disse unge mennesker.

Snart var interessen så stor, at der foruden sejladserne om sommeren måtte noget mere til, og det var dette, der gav anledning til, at der opstod et optimistjolleudvalg, som fik generalforsamlings-sanktion til at arbejde med denne afdeling, anbefalet af daværende formand Wilhelm Wieder. Denne beslutning medførte, at der startedes kursus for de unge i vintersæsonen, og at de blev undervist i teoretisk og praktisk sømandsskab, så de efter Danske Sejlklubben's Optimistjolleafdelings bestemmelser kunne få certifikat for at måtte sejle.

De før citerede ord fra daværende havnefoged og medhjælper om den første tid blev gjort til skamme, og de udtalte, at når »øse-karrene« blev sejlet rigtigt, ja, så var de sødygtige og godt »kunne stå på benene«. Og dermed tog de stilfærdigt deres hån i sig igen. For »øsekarrene« kunne stå på benene, når de blev sejlet rigtigt og sikkerhedsbestemmelserne blev overholdt, ja det viste sig endog, at de mest skrappe kunne sejle jollen, når det gik mindre godt med sejlad i større jolletyper i hårdt vejr.

Tingene udviklede sig stadig i god retning. Vore sejlere begyndte virkelig at sejle mod andre - der blev etableret jolleplads - broen blev udvidet, og der udfoldede sig navnlig om tirsdagen et boblende liv på

Trængsel af fartøjer i havnen ved en fællessejlad.

pladsen. Der dukkede mange gode juniorsejlere op, og der blev hentet mange præmier hjem fra udenbys sejladser. Vi gjorde os gældende ved danmarksmesterskaberne, blev udtaget til verdensmesterskabssejladser og til nordiske mesterskaber o. m. a. Det ville føre for vidt at nævne navne. Der står i dag respekt om Dragør Sejlklubs juniorsejlere over hele landet.

Det var ikke bare drenge, der var »skrappe« - nej, der var også flere »skrappe« piger - den eneste fejl var som regel, at drengene ikke rigtig kunne lide at få »bank« af dem.

Som tiden er gået, og juniorafdelingen nu er anerkendt som en underafdeling under klubben, med lokaler i den gamle toldbygning og med et medlemstal på ca. 90 unge mennesker, må der være grund til at glæde sig over den udvikling, der er sket, og den interesse, der stadig vises fra klubbens, forældrenes og de øvrige sejlernes side. Måtte der fremover stadig være god gang i denne afdeling, som kan øge interessen for sejlsporten og give friske impulser til de ældre.

O.K.-jollen.

Det var nu ikke lutter lovord, der lød, da flittige selvbyggere startede med bygning af O.K.-joller i Dragør - men det har jo senere vist sig, at det var en god idé. Man husker endnu udtalelser som: »sådan nogle finérskaller« - »sådan nogle væltepetere« og ting, der var meget værre, blev der sagt om dem. De var lidt svære at acceptere i starten, og det skyldtes ikke mindst, at piratjollen stadig var »in« og var en noget solidere bygget jolle. O.K.- jollen var i den daværende form noget af det værste, man havde set. O.K.- jollen var sådan, at man skulle lære at sejle den, før det gik godt.

Og man må indrømme, at det vejræssige held ikke rigtig var med pionererne i starten. Man erindrer nogle af de første starter, hvor det blæste med meget kraftig vindstyrke, så dommerne ikke turde lade jollerne sejle på den almindelige jollebane, men lod dem sejle i området nord for havnen under land, og hvor de fleste af dem væltede - selvfølgelig til stor morskab for »spåmændene«. En senere landskendt O.K.-jollesejler stod på det flade vand helt inde ved stenkanten ved

Planende Ok-jolle i perfekt balance, nord for havnen under land.

Strandstien og baksede med jollen, som han var væltet med. Men det var nu godt, at disse sejlere sammenbidt og målbevidst gik videre og lærte at sejle denne jolle, som den skulle sejles, og at man ved forbedringer opnåede en bedre stabilitet og en bedre og hurtigere udtømmning af vandet, når man var væltet, for hermed slog jollen an og den viste sig at være en meget hurtig og velsejlende jolle, som herefter har gået sin sejrsgang over hele Danmark, ja, over det meste af verden. O.K.-jolleklassen udviklede sig nemlig til en af de største i Danmark. Selv om den tog glansen fra piratjollen, skal vi vel ikke græde, men glæde os over den interesse for sejlsporten, der blev skabt for enmandssejlerne, og den store tilgang af unge, den gav stødet til. Lad os glæde os over den og over de resultater, som Dragør-sejlere hentede hjem i denne type. Vi må selvfølgelig tage dette med i et tilbageblik. Det er muligt, at interessen for denne jolletype aftager mere og mere, for efterhånden at gå videre til endnu hurtigere to-mands-joller, men vi må være taknemmelige for det initiativ, der blev taget af de første »hjemmebyggere« i Dragør Sejlklub.

Klubhuset har fået en hårdt tiltrængt oppudsning både ind- og ud-

*To medlemmer, som har betydet meget for klubben:
Wilh. Wieder og Otto Andersen.*

vendig i Jubilæumsåret. Her kunne man ønske, at nogle flere medlemmer havde interesseret sig mere for sagen, der manglede den energi, som de nu ældre og flere afdøde medlemmer udviste, da man byggede »Kahytten« i 1933 og senere forvandlede et gammelt pakhus til et af landets kønneste klubhuse. Der er som bekendt sket væsentlige forandringer i klublivet i de forløbne år.

I dag - med 50 år på bagen - står klubben og sejlsporten i kraftig udvikling, flere og flere vil på vandet, og det giver problemer, nogle vil lære at sejle, andre har ikke bådplads. Pladsen i klubhuset er trang, men klubben og dens medlemmer har lysten til de kommende års arbejde.

Dette var ordene som Svend Petersen og Aage Riber udarbejdede i 1972 i anledning af Dragør Sejlklubs 50-års jubilæum.

2. afsnit

DRAGØR SEJLKLUB

12. september

1972

2007

Projektgruppe:

Ib Sørensen, Erling Holm, Kai Thingsig, Henning Jans,
Jan Nielsen, Jess Brønden, Naja Bergh Wieder, Steen Wieder,
Henning Poulsen, Rolf Ertner, Henning Svendsen

Bestyrelsens repræsentant:

Rolf Ertner

Teknisk Projektkoordinator:

Bent Ibsen

Projektleder:

Kristian Aagaard

I jubilæumsskriftet ved sejlklubbens 50 år lyder sidste afsnit: "I dag – med 50 år på bagen – står klubben og sejlsporten i kraftig udvikling " og afsnittet slutter "men klubben og dens medlemmer har lysten til de kommende års arbejde".

Disse ord fortjener en gentagelse her ved Dragør Sejlklubs 85-års jubilæum.

Ved Dragør Sejlklubs 75-års jubilæum var der planer om udgivelse af et jubilæumsskrift. Der blev dog ikke udarbejdet noget skrift, da det viste sig, at der intet materiale var at finde på Dragør Lokalkiv, og pludselig var tiden som kræves forpasset. Dette jubilæumsskrift blev påbegyndt allerede i april 2005 for ikke at komme i tidsnød. Meningen med dette skrift er også at 'samle op', så det bliver overkommeligt at udarbejde et 100-års jubilæumsskrift.

Dragør Sejlklubs formålsparagraf lyder: "At foranstalte kapsejladser samt at arbejde for sejlsportens fremme og sikkerhed til søs." Denne sætning har karakteriseret det store og uegennyttige arbejde, som adskillige medlemmer har lagt i Dragør Sejlklubs hidtidige 85 år.

I det følgende afsnit af jubilæumsskriftet har projektgruppen derfor haft til hensigt at dokumentere at ånden fra klubbens etablering videreføres.

God læsning, og god vind fremover.

*På projektgruppens vegne
Kristian Aagaard*

KLUBBENS FORMÆND GENNEM 85 ÅR:

1922 - 1925 : Gustav Wieder
1925 - 1932 : Carl Egerod
1932 - 1935 : Frithiof Iversen
1935 - 1942 : Åge Riber
1942 - 1948 : Jørgen Jørgensen
1948 - 1968 : Wilhelm Wieder
1968 - 1975 : Ib Sørensen
1975 - 1977 : Erling Holm
1977 - 1984 : Kai Thingsig
1984 - 1986 : John Gjørup
1986 - 1989 : Henning Jans
1989 - 1992 : Jan Nielsen
1992 - 1994 : Jess Brønden
1994 - 1999 : Naja Bergh Wieder
1999 - 2000 : Henning Poulsen
2000 - : Rolf Ertner

KLUBBENS ÆRESMEDLEMMER:

1933 : Ejner Jensen
1935 : Georg Nielsen
1947 : Otto Andersen
1962 : Hugo Hansen
1964 : Axel Høegh
1968 : Wilhelm Wieder
1972 : Aage Riber
1984 : Adrian Palm Steffen
1985 : Georg Hansen

”Kom så i gang!”

Allerede i de sidste år af Wilhelm Wieders formandstid blev sejlsportens eksplosive udvikling, og de krav den stillede til klubben, drøftet.

Ib Sørensen fortæller hvordan Wilhelm Wieder lige inden formandskiftet gav sin fulde opbakning til det fremtidige arbejde ved at sige ”Kom så i gang!”.

Umiddelbart var det den store tilgang til sejlsporten og dermed det voksende antal både i havnene, der skulle håndteres. Efter færgehavnens udvidelse var der tanker fremme om at udnytte området mellem færgelejet og fortet til badestrand.

”Nej der skal være lystbådehavn” sagde bestyrelsen.

I et samarbejde mellem Dragør Sejlklub, en nystiftet St. Magleby Sejlklub samt Dragør Kommune blev den nuværende lystbådehavn planlagt og efter en svær etapestart udviklede planerne sig til det vi har i dag.

Et nyt emne dukkede naturligt op, nemlig: Hvor skulle Dragør Sejlklub høre til - Gammel eller Ny havn. Det stærkeste ønske var - begge steder i een klub. Tankerne var, at hovedklubhuset skulle ligge i Ny havn og klubhuset i Gammel havn skulle være ungdomsafdeling i tilknytning til det beskyttede farvand mellem Dragør og lufthavnen.

Man kan uden at overdrive sige, at debatten blev stærk i de følgende år. Som vi kan se i dag kom der 2 sejlklubber og forsøget på at etablere klubhus i Ny havn med fyrskibet mislykkedes, men vi fik gennemført grundlaget for ungdomsarbejdet i Gl. havn ved etableringen af udfyldningen i Madsens Krog.

Den megen kontakt med kommunen om havnespørgsmål kom positivt til udtryk ved, at 2 årlige møder mellem havneudvalg og havnens klubber blev ændret til at klubberne fik repræsentanter i havneudvalget ved alle møder. Selv om det var uden stemmeret fik klubberne dog direkte indflydelse på alt undtagen færgehavn.

Den store tilgang af fartøjer stillede udover krav til havnepladser også krav på det sejladmæssige område.

Der kom mange deltagere til aftensejladserne og det medførte at klubbens formand engagerede sig i indførelse af et nyt handicapsystem, hvor bådenes potentiale i stedet for at blive beregnet blev vurderet af en kyndig komite. Formandens svigerfar Holger Strømberg - Tolderen - var arg modstander af systemændringen. ”Telefonnummersystemet” kaldte han det, og hvad det har givet af diskussion privat de to imel-

lem, kan man gætte på, men det lykkedes til slut for Tolderen at få systemet nedlagt på den generalforsamling, hvor Ib Sørensen fratrådte - det var dog ikke af den grund.

Klubben fik også etableret en Off-shore sejlads med rundepunkter ved Trelleborg, Kriegers Flak, Køge og Falsterbo.

I nogle år var sejladsen populær og fik oven i købet en sponsor. Det var firmaet Oranajuce og sejladsen kom til at hedde Orana Cup. Sejladsen gav også anledning til et samarbejde med Limhamn Segelsällskap på tværs af Sundet.

Fartøjer fra klubben var stort set at finde i alle større kapsejladser rundt om i landet og internationalt var der deltagelse i ½ ton og ¼ ton Cup-sejladserne.

Også på børne- og ungdomsområdet var der i tiåret 1965-75 en voldsom udvikling. Svend Petersen havde lagt et fundament med sit meget pædagogiske arbejde med optimistsejlerne.

John Gjørup fulgte op med en konkurrenceminded udvikling og Werner Knudsen fik ungdomssejlerne målrettet. Det er kommet til udtryk i en generation af Dragørsejlere nationalt og internationalt på højeste niveau.

Mange unge blev også tiltrukket af windsurfing og det gav i starten en eksplosion og et pres på klubben, inden det fandt sit naturlige leje.

Som et lille spændende kapitel kan nævnes de tre sæsoner, hvor klubben arrangerede motorbådsløb. En meget spæd start med pålidelighedsløb for 10 både det første år, til racerbådsløb det tredje år, hvor klubben lagde ryg til en invasion af engagerede racerbådsfreaks. Der lugtede af udstødning og motorolie overalt.

Sejlerskolen blev etableret for at tilgodese den udvikling fritidssejladsen var i. Mange tog duelighedsbevis og klubbens nuværende dommerbåd var tænkt som skolebåd for dem, der var grebet af motorsejladserne.

The image shows the cover of a membership magazine for Dragør Sejlklub. The top left features a logo with a white sailboat on a blue background. To its right, the text '12°41'ØST' is written in large white letters, with 'medlemsblad for dragør sejlklub' in smaller red and white text below it. The main title 'HUSK' is in bold black letters. Below it, a list of events for August is provided: 'I AUGUST MÅNED: d. 9. Men rundt, Anholt rundt; d. 16. Hesselø-Tylo rundt; d. 24. D.S.'s jollestævne; d. 25. Saltholm rundt'. A red flag with 'DS' in white is at the bottom left. A black and white photograph of a man in a sailor's uniform smoking a pipe is on the right. At the bottom, it says 'NR. 1 - AUGUST 1974 - 1. ARGANG'.

Vort medlemsblad blev født i 1974. Svend Scherling designede bladets og klubbens logo. Kenneth Arndrup og Aksel Løvgreen var bladets første redaktører. Bladets navn 12°41'ØST er længdegradsangivelsen for indsejlingen til Dragør Havn. Som udgangspunkt var også breddegraden med i navnet. Bladet viser i dag, hvorfor det har været levedygtigt – gode indlæg gør det attraktivt for annoncører.

I 1974 vandt Valdemar Bandolowski og Erik Hansen NM i H-båd for første gang. Samme år vinder Dragørbådene, Icterus og Marie, Gordons Gin Cup overalt for henholdsvis IOR og NL. Mere end 450 både blev besejret.

Som et resultat af de forannævnte aktiviteter blev kontakten og lyst til en indsats i Dansk Sejlunion forstærket og mange Dragørsejlere har gjort en indsats på alle niveauer i unionen.

På efterårsgeneralforsamlingen den 4. november 1975 ønskede Ib Sørensen at afgå som formand og en ny skulle derfor vælges.

Billedet viser en skarp og meget tæt duelsejlad ud for Dragør i 1979. Sejladsen fandt sted 2. Pinsedag. Duelsejladserne var den spæde opstart til det, der i dag kaldes matchrace.

De to dystende mandskaber er: Kristian Aagaard, Steen Wieder, Jesper Aagaard og Thomas Sørensen, Henning Lorentzen, Michael Staal.

Erling Holm blev valgt som den siddende bestyrelses forslag, og Ib Sørensen fortsatte som menigt medlem af bestyrelsen.

Af aktiviteter kan nævnes DM i Soling 1975, som blev vundet af Valdemar Bandolowski, Erik Hansen og Theis Palm, med Frank Høj Jensen på en delt 1. plads.

LM 24'eren, klubbens dommerbåd, var blevet anskaffet, og den fungerer endnu i skrivende stund udmærket.

Den første Faste-lavns tøndeslagning fandt sted i 1975, og

denne gode tradition finder stadig sted, både for voksne og børn. Sct. Hans aften har også tiltrukket mange medlemmer gennem årene.

Ved OL 1976 i Tallinn havde vi den glæde, at Valdemar Bandolowski, Erik Hansen og Poul Richard Høj Jensen vandt Olympisk guld i Soling klassen. Guldet blev fejret ved en stor fest på Dragør Badehotel. Valdemar og Erik er fortsat medlemmer af Dragør Sejlklub.

Det var på det tidspunkt, at tanken om at flytte vores klubhus fra Nordre Mole til Den Nye Havn opstod, et stort fælles klubhus for samtlige fritidsklubber på Dragør havn. Der var dog ikke 'fodslag' internt i Dragør Sejlklub for dette projekt. Lidt senere på året opstod tanken om indkøb af et fyrskib, som skulle fungere som nyt klubhus. Dette projekt kom til at spille en stor rolle i Dragør Sejlklubs historie.

Sverigesfærgen som sejlede fra Dragør til Limhamn i årene fra 1960 til 1999 lavede en bølge ved hver ankomst til Dragør Havn. Denne bølge skyllede ind langs Nordre moles yderside, og bevirkede at sejlklubbens nordside og terrasse langsomt blev undermineret. Rent faktisk begyndte vores flagstang at 'hælde' mod nord. Noget måtte gøres, og sejlklubben startede de nødvendige aktiviteter, som endte med at Madsens Krog blev fyldt op. Området bruges i dag af Dragør Sejlklubs ungdomsafdeling, Dragør Strandjagtforening, Dragør Roklub og Dragør Kajak Klub. Derudover fremstår Madsens Krog som et flot rekreativt område.

Den sidste halvdel af 70'erne var præget af en stærk stigende interesse og tilgang til sejlsporten, hvilket også afspejlede sig i DS.

Piratjollernes og OK jollernes glørværdige periode var forbi, og var blevet overtaget af Optimist- og Europajollerne, og her i Dragør blev der gennem denne periode opbygget blomstrende Optimist- og Ungdomsafdelinger, hvor henholdsvis John Gjørup og Werner Knudsen ydede en kæmpemæssig indsats. Optimistafdelingen talte omkring 100 joller, så der var liv på Madsens Krog, når de ugentlige træningssejladser fandt sted.

Interessen for kølbåde var ligeledes stærkt stigende i denne periode, hvor etableringen af den nye havn ved fortet betød en stor tilgang af både her i Dragør, og ligeledes en stor tilgang af nye medlemmer i DS. Også på denne front var klubben særdeles aktiv, de tidlige "berømte" tirsdagsaften matcher for Piratjoller og OK joller, blev nu afløst af velbesøgte kapsejladser for kølbåde, og DS arrangerede en række populære sejladser for både i Øresundsregionen såsom: Dragør Off-shore,

Dragør Cup og Saltholm Rundt.

Det var således en periode med stor aktivitet på det sportslige område, og kronen på værket må nok siges at være de 2 olympiske guldmedaljer, som klubmedlemmerne Valdemar Bandolowski og Erik Hansen var med til at vinde sammen med Poul Richard Høj Jensen i Soling i 1976 og 1980, et resultat de afsluttede med et VM i 1984.

OL guldvindere i Soling 1976 og 1980: Poul R. Høj Jensen, Valdemar Bandolowski, Erik Hansen.

I 1979 vandt Michael Staal og Erik Lund DM og NM i Trapez jolle, og Theis Palm vandt DM i Soling.

I 1980 vandt Theis Palm VM i H-båd, og året efter vandt han NM i Soling samt DM i H-båd. Samme år vandt Valdemar Bandolowski, Klaus Helmersen, Erik Hansen og Kristian Aagaard Sjælland Rundt i H-båd. Året efter vandt Thomas Strange Sørensen, Erik Hey, Flemming Börger og Søren Holm også Sjælland Rundt i H-båd. I 1983 gentog Per Knudsen, Lars Juel, Michael Bæk, Kim Sølyst og Niels Petersen kunststykket. Sjælland Rundt i H-båd, til Dragør Sejlklub 3 år i træk.

De sportslige aktiviteter og flotte resultater gav fornyet interesse og tilgang til DS, og faciliteterne i klubhuset var ofte helt utilstrækkelige, hvorfor klubbens ledelse op gennem 70-erne arbejdede med planer om etablering af nye faciliteter på landarealet mellem de to havne. Et fælles

klubhus for havnerelaterede klubber. Planerne blev ikke realiseret fordi kommunens planer for arealet ikke var på plads og modningen ikke kunne gennemføres indenfor en overskuelig årrække.

”Fyrskibet”

I DS fødtes tanken om at købe et fyrskib, der skulle placeres mellem de to havne. På en ekstraordinær generalforsamling vedtog medlemmerne, på nær et, at søge at erhverve Fyrskib nr. 2 ”Læsø Trindel”, der var blevet udbudt til salg.

Hvorfor et fyrskib ?

I midten af halvferdserne diskuterede bestyrelserne DS-fremtiden. Hovedtesen var: Een havn - een sejlklub. Hvis klubhuset skulle ligge centralt var det naturligt at se på sandtangen, der var blevet skabt mellem Færgehavnen og Lystbådehavnen. Men der var lang tid til en modnet byggegrund dér. Så kom tanken om et flydende klubhus af sig selv.

I 1978 satte Søværnets Materielkommando Fyrskib nr. 2 ”Læsø Trindel” på auktion og tankerne blev mere konkrete. Fyrskibet blev bygget i 1916 i Fåborg. Det var 35 m langt, 7 m bredt og brutto på 179 ton. Skitser fra arkitekt John Freek Petersen viste, at det kunne indeholde klubhusfaciliteter. Bestyrelsen fik lov til at byde og fra myndighederne udtrykte man velvillig indstilling.

Tirsdag d. 22. aug. 1978 kl. 10.04 lød det på Holmen: ”310.000,- kroner er budt. Er der ingen højere beløb? Første, anden og tredje gang”. ”Bang”, sagde hammeren og det udløste et jubelbrøl fra Dragørfolk og Kai Thingsig, der havde fremsat buddene, kunne proppe nerverne indenfor skjorten igen.

Så startede 5 år med meget arbejde i stor entusiasme. Skibet kom til Dragør d. 16. sept. 1978 for egen motor ført af skibsfører Jørgen Thers og under eskorte af ”Fulton” og ”Mercantic”, salut og hornmusik fra havnen blev bakket op af DS-bestyrelsen, kommunalbestyrelsen og en stor mængde glade gæster og borgere. Det gav lyst og energi til at starte projektet og inden udgangen af 1978 var ombygningstegningerne færdige. Motor- og kahytsindretninger solgt på auktion og skibet tømt. Støt gik ombygningen i gang og et stort klublokale, toiletter og pantry tog form under dæk.

I 1978 skænkede Dragør Kommune sejlklubben en stor skibsklokke i anledning af anskaffelsen af fyrskibet.

Lidt vanskeligere var det med medlemmernes lyst til at udføre vedli-

geholdelsesarbejder på dæk, men alligevel samledes nogle af medlemmerne og tog en fælles tårn, medens skibet lå i den Gl. Havn og det var smukt malet og lakeret inden det blev flyttet.

I 1981 blev der uddybet og slået bro til skibets blivende liggeplads - på nordsiden af sandtangen mellem Lystbåde- og Færgehavnen og på land blev der ført vand, el og kloak frem til stedet. Så var det tid at flytte fyrskibet over i Færgehavnen. Det skulle foregå mellem sidste aftenfærge og første morgenfærge. Det lykkedes og vi kunne byde den første færge velkommen med en Gl. Dansk og et rungende hurra. Det var oktober 1981 og vel den sidste gang med rigtig fest og stemning på fyrskibet.

I de følgende år blev der arbejdet hårdt på at indrette skibet, men desværre viste det sig, at arbejdet og økonomien oversteg medlemmernes formåen og diskussioner med kommunen om en bredere anvendelse af fyrskibet end kun som klubhus for DS endte negativt. Planerne om at etablere et "veteranskibsmuseum" i Dragør var dermed endeligt skrinlagt.

En sidste kraftanstrengelse blev gjort i 1982 primært med håndværkere i stedet for frivilligt arbejde. Sejlklubbens pengekasse løb tør og et voksende rentespørgelse tog pusten fra projektet. Fra 1983 viser vore

Fyrskibet 1985.

arkivalier, at indsatsen gik på at redde klubbens økonomi. Formand John Gjørup og hans bestyrelse gjorde en kæmpeindsats.

Fyrskibet blev solgt i efteråret 1984 til hotelejer Arp Hansen, Nyhavn for kr. 739.000,-. Kommunen konverterede kr. 350.000,-, der var ydet til fyrskibet til et rente- og afdragsfrit lån i klubhuset, og ved hjælp af Livstidsmedlemmernes kontante indskud på kr. 639.000,- kunne klubben til sidst klare alle sine gældsforpligtelser, og en betalingsstandsning blev undgået. Endnu vigtigere, Dragør Sejlklub bevarede skødet til ejendommen på egne hænder. Det var godt arbejde. Dragør Sejlklubs ejendom er stadig den eneste bygning på havnen, som ligger på egen jord.

Tilbage var der blot at levere skibet i Nyhavn. Arp Hansen ønskede det inden udgangen af 1984, men grundet en streng isvinter, blev det leveret i påsken 1985. Igen blev skibet først forhalet fra sin liggeplads til det gamle færgeleje i tiden mellem sidste og første færge. Arp Hansen kom med sin kok og skipperlabskovs. Slæbebåden "Bulder" og en fiskekutter halede og lodsbåden trykkede op imod vind og strøm, så det kom vel ud af renden.

Det blev også lagt godt til kaj i Nyhavn, hvor det efter en omfattende ombygning af køkken- og toiletfaciliteter blev indviet under stor pomp og pragt som restaurationsskib. Klublokalet blev til selve restauranten og fremtræder stort set med den indretning vi gav det.

Der er sikkert mange erindringer og meninger om fyrskibet blandt klubbens medlemmer, men det ligger stadig i Nyhavn og fungerer i dag som Café.

Trods alle problemerne omkring fyrskibet var der dog fortsat liv i klubben.

I 1982 blev DS valgt til at arrangere EM i Soling, og blev dermed den første klub i Danmark, udenfor KDY- regi, der fik tildelt afholdelse af et internationalt mesterskab indenfor sejlsport. Arrangementet blev en stor succes og afsluttedes med en stor fest på Dragør Skole i anledning af klubbens 60 års fødselsdag.

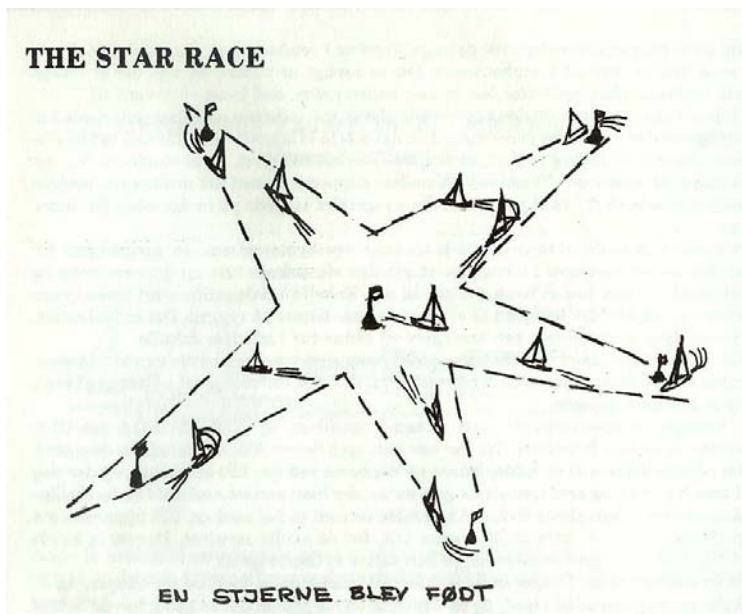
1982 var også året hvor Valdemar Bandolowski, Theis Palm og Kristian Aagaard vandt DM i H-båd.

Arbejdet omkring fyrskibet og de mange aktiviteter havde rystet de tilbageblevne medlemmerne godt sammen, klublivet blomstrede, og der blev slidt godt på klubhuset, festudvalget og sanghæfterne. Vi savnede fru Magleby, der gennem mange år passede klubhus og køkken,

og forsøgte at løse problemerne med ansættelse af en forpagter.

Søndagsfrokosterne blev et tilløbsstykke, klubhuset var fyldt til bristepunktet, men problemer omkring forpagtning og bevilling medførte, at denne løsning desværre måtte opgives. Klubhuset var dog i denne forbindelse blevet ombygget med nye køkkenfaciliteter, som siden har været til stor nytte.

De meget populære stjerneløbs sejlads, arrangeret af familien Løvgreen, blev dette års store jubilæumssejlads.

Den 28/2 1982 døde klubbens mangeårige formand Wilhelm Wieder, og en æra i klubbens historie var forbi. Wilhelm og hans hustru Erna satte gennem en 20 årig formandsperiode og senere deres præg på DS og skabte et klubgrundlag, der altid vil være et fundament for DS.

I 1983 genvandt Theis Palm sit DM i H-båd. Dette var således 3 DM'er på stribe.

På efterårsgeneralforsamlingen den 27. november 1984 ønskede den siddende bestyrelse ikke genvalg på nær Steen Wieder og Mogens Toft.

Som ny formand valgtes John Gjørup, og hans ønskeseddel over en ny bestyrelse formede sig således: Med henblik på kassererhvervet: Kri-

stian Aagaard og derefter Erling Holm, Gunnar Petersen, Mogens Toft, Steen Wieder og med henblik på sekretærhvervet: Jens Boldreel. Et kæmpearbejde gik i gang med at få Dragør Sejlklub genrejst, både økonomisk, medlemsmæssigt og klubmæssigt.

Regnskabsmæssigt blev revisor Robin Lercke Dragør Sejlklubs første professionelle revisor. Grunden til dette var, at der nu skulle udarbejdes regnskaber af en sådan kvalitet, at klubben kunne ansøge store firmaer, fonde og ministerier om tilskud. Dette samarbejde fungerer den dag i dag. Medlemstallet satte ny rekord. 494 medlemmer på det højeste.

En af grundene til dette flotte medlemstal var en massiv annoncering i Dragør Nyt, hvor det blev tydeliggjort hvor meget sejlklubben kunne tilbyde af forskellige aktiviteter. Optimistafdelingen 'eksploderede', surferafdelingen nåede op på 100 medlemmer, og en juniorkølbådsafdeling blev planlagt. En Sejlerkro/Cafeteria blev startet, for at få klublivet sat i omdrejninger og for at give ny luft til økonomien. Klubhuset blev istandsat både indvendigt som udvendigt. Der blev planlagt nyt tag med 3 kviste, og helt ny indretning af førstesalen.

John Gjørup modtog Dragør Kommunes ungdomslederpris og Klubbladet 12°41'ØST fik et nyt og meget flot layout.

I 1984 vandt Valdemar Bandolowski Dragernes Guld pokal for 1. gang, sammen med Erik Hansen og Søren Hvalsø. De gentog bedriften i 1986. Samme år vandt Valdemar Bandolowski og Philip Gelbjerg Hansen VM i Soling.

Året før blev Theis Palm både Danmarksmester og Verdensmester i Yngling, sammen med Erik Lund. Theis genvandt året efter sit VM i Yngling, og blev yderligere Skandinavisk mester i X-79, også sammen med Erik Lund.

I 1986 vandt Dragør-båden 'Soufflé' Fyn Rundt overalt, foran 1080 konkurrenter. 'Soufflé', en Luffe 44, blev sejlet af Willy Hansen, Dirch Andersen, Jan Michelsen, Georg Hansen, Jens Nedergaard, Erling Holm, Steen Wieder og Kristian Aagaard.

På efterårsgeneralforsamlingen den 25. november 1986 blev Henning Jans valgt til ny formand for Dragør Sejlklub efter kampvalg. Erling Holm valgte at følge John Gjørup ud af bestyrelsen. Kæmpearbejdet med at genrejse klubben havde været skyld i, at bestyrelsen indbyrdes havde 'slidt' hinanden op.

Den nyvalgte bestyrelse bestod af dynamiske og handlekraftige sejle-

re med fokus på både elite- og breddeidræt. Alle var bevidste om, at forudsætningen for sejlsportens fremme var et aktivt klubliv. Det blev derfor hurtigt klart, at der nu var behov for at udvide klubhusarealet ved at indrette husets 1. sal fra råhus til et egentligt opholdsrum og samtidig iværksætte en længe ønsket renovering.

Klubhuset var oprindelig opført som pakhus af skibsreder C. C. Jans i 1863 med det formål at opbevare tovværk, sejl og rigning fra skibe i vinterleje. C.C. Jans havde i 1863 erhvervet grunden på en offentlig auktion for 95 rdl. Arealet var på 10 x 20 alen. I første halvdel af 1900-tallet havde pensioneret lods Chr. Greisen ejet huset. Han erhvervede i 1945 154 m² af havnens areal, som blev lagt til huset, der stadig kaldes for 'Greisens Pakhus'.

Efter at huset havde haft forskellige ejere, og endog i en periode havde tjent som materialhandel, blev huset i 1949 erhvervet af Dragør Sejlklub for en pris af 20.000 kr. Efter en omfattende ombygning og indretning af en tilbygning mod vest blev ejendommen taget i brug som klubhus ved standerhejsningen den 7. maj 1950.

Trods løbende vedligeholdelse og en større renovering i 1971/72 var det nu igen i 1986 tid til et større vedligeholdelsesarbejde. Der skulle blandt andet males udvendig og indvendig, gulvene skulle afhøvles og lakeres. Der skulle skiftes vinduer og det var nødvendigt at forny taget. Derved blev det muligt at skaffe nødvendigt lys til den meget mørke tagetage ved at etablere tre kviste og samtidig at lægge gulv og montere isolering og loftsbeklædning. Arkitekt Ole Storgaard stod for selve byggesagen. Finansieringen blev tilvejebragt ved garantier fra klubbens egenformue, og ikke mindst ved mange flotte sponsorater. I alt skulle der bruges omkring 350.000 kr.

For at Dragør Sejlklub kunne sikre en tilstrækkelig likviditet, opfordredes klubbens mange livstidsmedlemmer til endnu en gang at bidrage - denne gang ved at fraskrive sig deres ret til tilbagebetaling af det oprindelige indskud. Og også ved denne lejlighed trådte mange solide støtter i medlemsskaren frem og donerede vor sejlklub denne garanti. Derved blev vor opsparing likvid og kunne garantere for byggeriet.

Samtidig fik vi kontante tilskud til byggeriet fra Amagerbanken, Kreditforeningen Danmarks Fond, A. P. Møller og Hustru Chastine Mærsk-Møllers Fond til Almene Formål, Byggeriets Realkreditfond, Global Finans, Dragør Byfond, Dansk Møbeleksport, Kastrop Marine-service, Tipsmidlerne v/ Kulturministeriet og Dragør Kommune. End-

videre blev byggeriet støttet med betydelige bidrag i form af gratis arbejde fra murermester Johannes Rosenquist, installationsfirmaet "TK-Electric" og "Tårnby Stilladser".

Uden den massive finansielle og praktiske støtte fra de nævnte medlemmer og sponsorer var byggeriet ikke blevet til noget. Og så skal det også nævnes, at byggesagen i særlig grad blev båret af "Klubmester", igennem mange år, Steen Wieder, som ydede en meget stor indsats med den praktiske opgave at styre byggeriet.

Det nyrenoverede klubhus blev taget i brug ved standerhejsningen i maj 1989 og det flotte klubhus kunne nu 39 år efter den første indvielse danne en god ramme om de kommende års arbejde for sejlsporten.

I 1988 startede et samarbejde mellem Amager-klubberne: Kastrup Sejlklub, Sundby Sejlforening, Sejlklubben Lynetten og Dragør Sejlklub med det formål, at skabe gode kapsejladstævner, og for at fastholde kapsejladstilbud i vores ende af Øresund. Stævnet fik navnet Amagerbank Cup/Hollænder Cup. I halvfemserne blev navnet ændret til Hempel Cup efter hovedsponsoren.

Efter årtusindskiftet har sejladserne båret navnet Amager Cup og er sponsoreret af en bred vifte af sponsorer: Hempel, Aug. Olsen, Heller's, Motorola, Quantum og Tempo Både.

Dragør Sejlklubs mange udvalg var en forudsætning for både sejlsport og klubliv. Deres arbejde blev udført med stor entusiasme.

Da bortforpagtningen af klubhuset til cafeteria blev ophævet - og ombygningen færdiggjort - kunne det aldrig svigtende aktivitetsudvalg igen sørge for de rigtige rammer. Det blev hurtigt en tradition at tirsdagssejladserne blev ledsaget af fortæring, smil og muntre episoder. Og klublivet trivedes med oplysende og festlige aftener. Klubmester og flagudvalg sørgede for, at de fysiske rammer var i orden. Kapsejladsudvalget incl. Dommere stod for meget velbesøgte aftenmatcher og gode distancesejladser, medens Jolle-, Surf- og Optimistjolleudvalg med stor succes - og mere end 30 joller på vandet - var de første led i sejlsportens fødekæde. PR- udvalg og 12°41' ØST bandt det hele sammen med løbende support fra vore sponsorer og god information.

Mange trofaste medlemmer tog en tørn som ledere og dommere. Flere formænd har været medlem af Dansk Sejlunions Hovedbestyrelse. Ib Sørensen var leder af unionens OL-satsning i 1988 og 1992. Flemming Refsgaard var i mange år unionens ekspert i kapsejladregler, og begge er æresmedlemmer i Dansk Sejlunion. Dragør Sejlklub og

sejlsporten er dem alle tak skyldige for deres store og uegennyttige indsats.

At sejlere fra Dragør også i denne periode var noget særligt blev bevidst ved mange flotte resultater. På eliteplan var Dragør Sejlklub repræsenteret med VM guld i Drage til "Verdens bedste Dragørsejlere" Valdemar Bandolowski, Erik Hansen og Søren Hvalsø, som blev fejret af både klub og kommune ved velbesøgte receptioner. Endvidere var Erik Lund at finde i besætningen som vandt VM guld i "1/4-ton - klassen".

Desuden vandt Dragørsejlere mesterskab eller præmieplaceringer ved EM, NM, DM og andre store internationale mesterskabssejladser i bådtyperne, E-jolle, Ballad, Yngling, Drage og X-79.

Samtidig blev Dragør Sejlklubs stander præsenteret ved mange andre fine sejlsportspræstationer i store nationale eller lokale kapsejladser. Hvem husker ikke "Elly von X-ling", "X-change", "Pingvino" "Soufflé" og "Mariehønen" blandt de mere kendte Dragørbåde.

Og på breddesiden var der eksempelvis 29 deltagende Dragørbåde i 1987 - udgaven af "Sjælland Rundt" og op til 40 deltagende både i vore egne tirsdagskapsejladser. I 1990 vandt Dragør Sejlklub klubkonkurrencen i Sjælland Rundt. Holdet bestod af: Krabask, Gråskæg, Amagerbanken, Pingvino og Arn-Gry.

Denne bestyrelsesperiode afsluttedes med, at besætningen på X-79'eren "X-change", Finn Jeppesen, Dirch Petersen, Theis Christensen og Morten Østergaard blev indstillet til - og efterfølgende modtog - Dragør Kommunes Sportspris bl. a. for deres DM i 1988.

Året forinden havde Erik Lund og Theis Palm også vundet DM og EM i X-79. En glimrende sportslig periode med et flot punktum. Samtidig en række resultater, som gav gode varsler for fremtiden.

På forårsgeneralforsamlingen 28. marts 1989 ønskede Henning Jans at afgå som formand og ny skulle derfor vælges. Jan Nielsen blev valgt som den siddende bestyrelses forslag. Med perioder som kasserer og næstformand vidste han lidt om de forskellige aktiviteter og udfordringer DS kunne byde på og havde derfor kun betænkeligheder om der var nok plads i hans fritid.

Sagen mod en af de tidligere forpagtere, sluttede i DS favør og 95 breve senere. Steen Wieder og Valdemar Bandolowski var sagens bærende kræfter.

Aktivitetsudvalget blev solidt funderet, hvor Bjarne Ottosen, Dorte Knudsen og Kirsten Nielsen m. fl. viste vejen. Udvalget leverede altid

et flot overskud så der også blev råd til det sjøve.

Surferafdeling med "Surfer Kurt" blev klubbens største og mest aktive afdeling hvor alle sponsormuligheder blev udnyttet. Kurt fik også i februar 1990 sat Henrik Voldborg i stævne som gav de tilstedeværende en stor oplevelse. I 1991 fik Kurt Berg-Christensen og surferne også gennemført en surferstafet Sjælland Rundt.

Optimistafdeling med Mogens Mathisson, Jørgen Ploug og John Gibler overholdt budgetterne, lagde stilen om og fik belønning i form af god fremgang i afdelingen.

Dommerbåden blev efter Gunnar Petersen havde passet den en lang årrække overtaget af Rolf Ertner og ny motor blev installeret.

1989 blev året hvor DS fik fine kapsejlsresultater med et internationalt Ballad-mesterskab til Hans Peters "Pingvino", X-79 EM til Finn Jeppesens "X-change" og en fornem 2. plads ved Admirals Cup til 4K hvor Erik Lund var gast.

DME Cup 14.-15. oktober 1989 bød på kongeligt besøg hvor HKH Prins Henrik deltog med Dragen "Dana Viking". Prinsen besøgte efterfølgende klubben hvor Erna Wieder og Formanden sammen med Formandindens hjemmebagte boller sørgede for underholdningen.

Med Amagerbanken og Tuborgfonden som sponsorer indkøbtes en Yngling (Jørgen Ring's D-3), og Dragør Sejlklubs ynglingeafdeling blev etableret med Theis Nielsen som formand. Båden blev efter aftale med sponsorerne døbt Amagerbanken og forsynet med Tuborg Squash reklame på siderne.

Samtidig fik DS sponsoreret en kombineret optimist- og surftrailer samt Jens' og Guje's opretstående klaver.

I 1990, 1991 og 1993 var Jesper Høegh med til at vinde DM i X-79. En flot serie.

I 1991 vandt Michael og Tina Staal, Hans Merser og Lars Juel Christensen DM i BB-10 meter.

I vinteren 91/92 forsøgte vi at starte et navigationskursus med Finn Otto Hansen som underviser hver torsdag, det løb desværre til sidst ud i sandet da tilslutningen var dalende.

Lørdag den 12. september 1992 fyldte DS 70 år og aktivitetsudvalget sørgede for flot buffet for de mange gratulanter fra bl.a. Dragør Kommune og Øresunds sejlklubber.

I 1992 viste Dragør Sejlklub standeren på Ullerup Marked for første gang. Sejlklubben havde fået tilbudt at bemane en ølbod, med udsigt

til en god fortjeneste til klubben. Under ledelse af Bjarne Ottosen, som med 9 års Ullerup-erfaring havde check på øllet, startede hermed en epoke, som har været med til at give klubben en helt nødvendig indtægt år efter år. Ølteltet er senere blevet suppleret med et kaffe- og wienerbrødstelt. Aktiviteterne før under og efter Ullerup Marked lægger beslag på mange medlemmers tid specielt de 3 dage selve Markedet varer.

I 1992 vinder Theis Nielsen det uofficielle VM for universitetsstuderende ud for Toulon. I 1999 vinder han titlen igen, denne gang i Cherbourg.

1992 var også året hvor Erik Lund blev Danmarksmester i H-båd.

Ved Efterårsgeneralforsamlingen 1992 ønskede Jan Nielsen ikke genvalg, og Jess Brønden blev valgt som ny formand.

Perioden var præget af en meget stor surfaktivitet. Dette gav sig blandt andet udslag i en ansøgning fra surferudvalget om at måtte bygge et større træskur til opbevaring af surfbrædder og grej på en del af arealet nord for klubhuset (Madsens Krog). Projektet var så stort og med en så væsentlig økonomi, at generalforsamlingen skulle godkende det. Generalforsamlingen forkastede forslaget og det varede da heller

DS fyldte 70 år i 1992. Fra venstre: Jørgen Borgstrøm, Borgmester, Jan Nielsen, Formand for Dragør Sejlklub. Ole Rasmussen, Formand for Kastrup Sejlklub. Adrian Palm Steffen og Erna Wieder, begge Dragør sejlklub.

ikke længe før andelen af surferne i klubbens ungdomsafdeling faldt. Ungdomsafdelingen anskaffede i perioden yngling nr. 2, så der kunne dystes i matchrace. Ideen med ynglingene var at have et tilbud til ungdommen hvor man i fællesskab kunne opleve sejlglæden og det at samarbejde i en båd.

Det var også i denne periode havnen lod sig overtale til, i et joint venture projekt, at udskifte pælene øst for 'Pilen' på nordre mole. De oprindelige pæle var gamle egetræsbundgangspæle, der oprindeligt var etableret for plads til bl. a. de mange piratjoller. De nye pladser blev etableret med mere tidssvarende bredder og der blev pladser nok til de der i forvejen havde fast plads på molen. DS beholdt i denne forbindelse sin pladstildelingsret. Efter krav / ønske fra Dragør Havn skulle pælene bankes ned på en linie fra molehovedet til sydligste del af 'Pilen'. Alt i alt blev det til 20 reelle pladser, som både Dragør Sejlklubs medlemmer og havnen har glæde af.

På kapsejladfronten blev samarbejdet med Skanör Båtklubb udbygget.

Sundscuppen, der er en serie svenske kapsejladser i Øresund, afsluttes hvert år i august måned med en kapsejlad afholdt af Skanör Båtklubb, med efterfølgende fest. Denne sejlads, Light Vessel Race, blev i et samarbejde med Skanör ændret så bådene samledes i Dragør fredag til fælles hygge og lørdag er der så kapsejlad fra Dragør til Skanör, stadig med efterfølgende fest. Gode sejlads, hvor der også er taget højde for de sociale aspekter ved kapsejlad.

Ved generalforsamlingen den 29. november 1994 ønskede Jess Brønden ikke at modtage genvalg, og Naja Bergh Wieder blev valgt som formand, efter kampvalg. Naja blev således den første og foreløbig den eneste kvindelige formand i Dragør Sejlklub's historie. Naja kendte til sejlklubbens aktiviteter via formandskabet for PR- og aktivitetsudvalget som hun havde tiltrådt i 1984, sideløbende med en plads i bladredaktionen. Forinden havde der dog været nogle slemme oplevelser for den nye Formandinde, der ikke havde haft det så nemt endda, det var jo kun mænd, som sad i bestyrelsen. Naja var nemlig også valgt som suppleant til bestyrelsen.

Suppleantpladsen til bestyrelsen blev imidlertid nedlagt, for man kunne da ikke have en kvinde siddende, som måske kunne komme ind i bestyrelsen. Det er nu meget morsomt at tænke tilbage til dette kup. Senere blev Naja dog valgt ind som bestyrelsesmedlem, på det tids-

punkt var der allerede kvinder indenfor i varmen. I 1996 var der således 3 kvinder i bestyrelsen.

Sejlkлубben fik besøg af SVAO Sejlkлуб fra Hamburg.

Der blev indgået en aftale med Dragør Borgerforening om, at de foreløbig kunne benytte sejlkлубben på deres årlige 'Svasketur'.

1996 var det år, vi fik sponsoreret 1 optimistjolle af Den Danske Bank. Overrækkelsen skete i forbindelse med optimisternes St. Bededagsstævne, også kaldet Pondus Cup, som blev afholdt en årrække i samarbejde med Den Danske Bank. Samme år fik vi også sponsorstøtte af Amagerbanken til den ene af vores 2 ynglinge. Der blev også udarbejdet en ny folder til klubben, med titlen: Velkommen til Dragør Sejlkлуб.

Klubben fyldte 75 år den 12. september 1997 og inden da var medlemmer, bestyrelsen og andre frivillige i gang med at arrangere denne dag. På dagen havde vi mange kendte ansigter, incl. Borgmesteren, der mødte op ved receptionen og ligeledes var festen en stor succes.

I 1997 var Dragør Sejlkлуб vært ved DM i Finn-joller. Erik Lund blev dette år igen verdensmester i ¼ tonner.

Optimistjollernes dommerstade igennem mange år, flåden "Kontiki" drev til havs i NW-lig kuling i efteråret 1997.

Tue Deleuran vandt i december 1997 verdensmesterskabet for juniorer i windsurfing. Det foregik i Australien.

Den 5. maj 1999 blev der indkaldt til ekstraordinær generalforsamling, idet halvdelen af bestyrelsen ønskede at stoppe. Henning Poulsen blev valgt som ny formand.

DS fyldte 75 år i 1997. Fra venstre: Dan Ibsen, Generalsekretær i Dansk Sejlunion. Peer Bent Nielsen, Formand for Dansk Sejlunion. Birgitte Rinhardt, Borgmester. Naja Bergh, Formand for Dragør Sejlkлуб.

På den ordinære generalforsamling 30. november blev Henning genvalgt. Det var en travl periode for den siddende bestyrelse med de indledende tiltag for en renovering af vores klubhus. Reglerne for udlån af klubhuset blev også revideret og ændringerne vedtaget. Regnskabsåret blev lagt om, så det fulgte kalenderåret, som følge af et kommunalt krav.

Det var også i 1999 at Dragør Sejlklub for første gang gik på internettet.

Erik Lund vandt NM i Trapez jolle for 2. gang.

I 2000 var Dragør Sejlklub igen vært for DM i finnøjle. Der deltog ikke mindre end 43 joller, hvilket er rekord for DM i finnøjle.

Hobi 405 til de unge sejlere blev sat i gang ud fra en indgået samarbejdsaftale indgået mellem Dansk Sejlunion og Dragør Sejlklub. Hobi 405 er en tommands jolle som sejlunionen mente var interessant for unge sejlere der ikke længere ønskede at sejle alene.

Hennings periode som formand for Dragør Sejlklub og samtidig formand for kapsejlsudvalget var lærerig, og ambitionerne måtte tit stå deres prøve, fordi man som formand må tage hensyn til medlemmernes ofte meget forskellige interesser. Sejleres forventninger til en klub er ikke ens og her ligger det svære arbejde for en bestyrelse, som altid må finde de bedste demokratiske løsninger, så alle føler, at det er deres sejlklub. Ved Generalforsamlingen den 6. februar 2001 ønskede Henning Poulsen ikke genvalg, og Rolf Ertner blev enstemmigt valgt som ny formand, efter 6 år som næstformand og som bådfører på sejlklubens dommerbåd i 10 sæsoner.

Rolf fik nok at se til fra starten. I 2001 var elkablet, der forsyner sejlklubben 'rådnet' op, og der måtte etableres nyt elkabel. Samtidig viste det sig nødvendigt at forny kloakken. Igen en stor udgift for klubben.

I 2002 fyldte Dragør Sejlklub 80 år. Begivenheden blev fejret med en omgang øl i klubhuset.

Sejlkubbens meget populære blå kasketter blev 'opfundet' i 2002. Kasketterne er med til at gøre Dragør Sejlklub synlig mange steder, bl. a. også på Ullerup Marked.

2002 var også året hvor Dragør Sejlklub tog på sejlerferie i Grækenland. Rolf, John Mathiesen og Kate Brønden m. fl. tog i eftersommeren 2001 initiativ til at arrangere en klubtur til det græske. 18 "voksne" medlemmer oplevede en 2 ugers sejleroplevelser i den Saroniske Golf, hvor man bl. a. sejlede til øerne Aegina, Poros, Hydra og Spetses.

Dragør Sejlklub var vært for International Ballad Cup i 2004.

I vinteren 2003 begyndte medlemmer af Dragør Sejlklub at stå på ski sammen, nærmere betegnet i Wagrain i Østrig.

Omkring klubhuset foregik der en løbende udskiftning af samtlige døre og vinduer over nogle år under kyndig vejledning af John Mathiesen.

År 2004 var Dragør Sejlklub vært for International

Ballad Cup. Der deltog 18 Ballader og arrangementet var en succes.

I anledning af Dragør Sejlklubs 50 års fødselsdag i 1972 udsatte Adrian Palm Steffen en meget flot vandrepræmie. I 1981 blev den vundet til ejendom, og Uffe Karlsen gik til Rens Let og fik dem til at skænke Dragør Sejlklub en ny vandrepræmie. Denne vandrepræmie, udført i kobber, sølv og 24 karats guld, forestillende fyrskibets lanterne blev vundet til ejendom i 2004, af samme rorsmand, som straks genudsatte den til evig vandring.

Optimistjolleafdelingen fik igen en ny opblomstring, efter at Lone og Hans Natorp forinden havde samlet en stor forældreskare til arbejdet. Der var forinden lagt ambitiøse planer, som til fulde blev opfyldt, og i dag er der igen meget dygtige ungdomssejlere på vej frem.

1. nytårsdag 2005 indførte formand Rolf noget helt nyt. En Nytårskur, hvor vi kan ønske hinanden Godt Nytår.

Formanden i køkkenet ved nytårskuren 2005.

I marts 2005 gik vi i gang med et rigtigt stort projekt. Nemlig renoveringen af Madsens Krog. Madsens Krog blev belagt med mere end 100.000 SF-sten. Nord for klubben blev der anlagt en stor træterrasse med lysstandere. Anlægget, med anker og kanon foran klubhuset, blev ligeledes omlagt.

Mellem anlægget og Tolderhuset blev der brolagt, således at jollevogne kan passere. Plankeværket rundt om terrassen og markiserne blev ligeledes udskiftet, og nye havemøbler indkøbt. Dette kostede naturligvis en masse penge, og det var kun muligt at gennemføre projektet ved hjælp af mange sponsorater og ved salg af gamle følgebåde m.m.

Ved standerhejsningen den 30. april 2005 blev Madsens Krog officielt indviet. Dragør Kommune og Teknisk Forvaltning var repræsenteret. Rolf Ertner fremhævede i sin tale den store indsats fra klubbens frivillige, og takkede især Søren Hvalsø og Jan Nygaard for deres store indsats for ungdomsafdelingen og for gennemførelsen af det store ombygningsprojekt af Madsens Krog som blev gennemført på bare én måned. Til sidst klippede Viceborgmester Birgitte Rinhart snoren og erklærede den nyrenoverede Madsens Krog for åben.

Alt dette betyder, at Madsens Krog i dag fremstår som et dejligt rekreativt område til glæde for Dragørs borgere og turister, da arealet er Havnens og ikke sejlkubbens.

Den 6. maj 2005 blev der døbt 50 nye optimistjoller i champagne. Efter dåben blev de udleveret til 10 sejlkubber, efter en ny model. Modellen, der er en kombination af sponsorbidrag, finansiering og stor-

Indvielsen af den nyrenoverede Madsens Krog i 2005.

indkøb samt optioner, skal blive spændende at følge.

Efter en bølgedal i sejlsporten i mange år lykkedes det for kapsejladsudvalget at vende skuden. Vi fik øget antallet af både til tirsdagssejladserne, hvilket i høj grad smittede af på klublivet. Tirsdagssejladserne toppede i 2005 med 26 startende kølbåde. 2005 var året hvor Klaus Landsmand blev Danmarks mester i H-båd, og Erik Lund vandt DM i matchrace.

I 2006 blev Dragør Sejlklub af Dansk Sejlunion udnævnt til Ungdomsvenlig sejlklub, pga. vores trænere og faciliteter på land og vand. Det synlige bevis herpå er det hvide og blå flag på vores flagmast, og et diplom ophængt i klublokalet.

I 2006 vandt Valdemar Bandolowski, Søren Hvalsø og Carsten Hey "The Battle of Jutland" i Dragesejlads.

Samme år vandt Hans Peter Johansen og Morten Nielsen "Two Star", som er en kapsejlads der sejles fra Helsingør til Helsingør, med stop på Anholt.

I vinteren 2006/07 istandsatte Jørgen 'Spir' Wieder topsejlskonneren Skalkenæs af Dragør. Skalkenæs har hængt i vort dejlige klublokale

100.000 SF-sten....

50 nye optimistjoller døbes i champagne.

i mange, mange år.

Ved standerhejsningen 2007 blev der døbt 2 både, en Feva-jolle og en gummibåd. Nordea var sponsor med et beløb på 11.000 kr. Bådene blev døbt "Nordea" og "Kirsten" af henholdsvis Thorkil Herskind og Kirsten Nielsen.

Henrik Thomsen modtager Dansk Sejlunions Guldnål for sit kæmpearbejde som formand for eliteudvalget. Henrik tilrettelagde sammen med Team Danmark den nye struktur, hvor elitearbejdet blev professionaliseret direkte under elitechef Michael Staal.

Hans Peter Johansen, Theis Andersen, Theis Christensen, Jesper Wieder, Bjørn Petersen og Kristian Aagaard vinder Omega 42 løbet Fyn Rundt 2007, og bliver yderligere samlet gruppevinder.

Op til og i jubilæumsåret har der været flot tilgang af nye medlemmer, ligesom der har været god tilgang af nye kølbåde.

En af de mange fordele der er ved sejlsport er, at man aldrig bliver for gammel til at dyrke den på hverken tur- eller konkurrenceplan. Sejlsport er en sport for livet.

"Ingen ejer minder som en sejler."

Klublivet blomstrer, både i og uden for sæsonen!

Projektgruppen vil afslutte med at sige, at alle de år vi enkeltvis har været involveret i Dragør Sejlklub, har været spændende og begivenhedsrige og vi ønsker klubbens bestyrelse, alle der slider i udvalgene og alle medlemmerne held og lykke i tiden fremover.

Næste generation står klar til at videreføre Dragør Sejlklubs stolte traditioner. Klubbens trivsel er sikret.

Efter gennemlæsning af dette jubilæumsskrift kan der ikke herske tvivl om at de første 85 år er gået godt. Dragør Sejlklub har levet op til formålsparagraffen, og står særdeles godt rustet til de mange udfordringer klubben vil møde i årene fremover.

På projektgruppens vegne
Kristian Aagaard

Øens bank

vi kan lidt mere...

Amager oplever i disse år en markant udvikling med mange nye bolig- og erhvervsbyggerier som skyder op - særligt i Ørestaden, på Islands Brygge og ved Amager Strandpark.

Som øens bank deltager Amagerbanken aktivt i udviklingen - som vi har gjort det siden grundlæggelsen i 1903. Med 13 lokale afdelinger er der altid en afdeling tæt på dig, og dermed ikke så langt til personlig rådgivning i øjenhøjde - både for private og erhvervs kunder.

Mange af bankens medarbejdere bor også på Amager, og har fingeren på pulsen omkring de lokale forhold m.m. Det er med til at give dig lidt mere nærvær og indlevelse i rådgivningen.

Skift bank og få flere fordele

Amagerbanken giver dig flere fordele og færre gebyrer. Ønsker du at være kunde hos os, klarer vi al papirarbejdet omkring dit bankskifte gratis og uden besvær for dig.

Du kan læse om dine mange muligheder på amagerbanken.dk. Ønsker du løbende at modtage gode tilbud og information om arrangementer m.m., kan du tilmelde dig vores e-nyhedsbrev på enyhedsbrev.amagerbanken.dk. Det er gratis.

Vil du gerne have en bank, der giver dig lidt mere opmærksomhed så kig forbi én af vores mange afdelinger på Amager. Ring på tlf. nr. 32 66 66 66 og få oplyst nærmeste afdeling.

Amagerbanken

